

Jako první jsme se vrhli do disciplíny zvané Monkey track (opičí dráha). Té se zúčastnilo 19 psů se svými vůdci. Sešla se zde momentálně špička v tomto oboru, nechyběl zde opravdu nikdo, kdo má s touto disciplínou něco společného. Na 1. místě se umístila fenka AST Lucky s Danielem Žďárským (0:56:91 minuty). I další časy byly velmi dobré a vyrovnané, což svědčí o dobré připravenosti závodníků. Někteří trochu podcenili přípravu zdolávání záludných překážek, které byly rozmístěny po celé délce téměř třístametrové trati. Nejsložitější byla asi lávka s žebříkem, zdolávání zbývajících překážek (áčko, metrovka, tunel, kladina aj.) proběhlo bez větších potíží.

Následoval Monkey track junior pro naše nejmenší, kterého se zúčastnilo pět malých borců ve věku od 5 do 14 let. V této disciplíně byli vítězi všichni malí špunti, kteří si zaběhli stejně náročnou trať jako dospělí.

Děti si psy hladily, společně s pořadateli okupovaly start i cíl všech disciplín a účastnily se losování pořadí do soutěže v přetahování. Celkově zde panovala dokonalá harmonie ve vztahu pes a člověk, jaká je koneckonců těmto plemenům vrozená. Netvrdím, že občas nedošlo mezi psími rivaly ke „slovní přestřelce“, ale není se čemu divit, v tak vypjaté soutěžní atmosféře to občas mezi psími bojovníky zaskřípalo, tím to však končilo.

Druhou disciplínou byl Weight pull sprint (tahání břemene na čas). Zde jsme měli psy rozděleny do několika kategorií. Ti nejmenší „stafbulíci“ tahali a sprintovali s 6kilovou pneumatikou za zády na 50 m trati. Ve vyšší váhové kategorii pro AST a APBT jsme vyměnili pneumatiku za tříkolku zatíženou 70kg pomocníkem. Následovaly další a další kategorie, přibývalo závaží, až jsme se dostali na zátěž 160 kg pro psy nad 30 kg. Ti předvedli, jak vypadá pořádný weight pull sprint.

Zbývala poslední dopolední soutěž - výskok na peška - určená především pro „gumové“ pitbuly. Základní výška byla 160 cm, s kterou, kromě jednoho, neměl nikdo problém. Nakonec však byli na Arese a jeho 215 cm všichni kratší.

Odpoledne byly na programu ukázky obran. Ukázkou klasické sportovní obrany na rukáv předvedl zástupce plemene SBT, již ostřílený 4letý mazák Strike, kterému skvěle sekundoval figurant Mirek Tošnar. Za jejich výkon je publikum odměnilo bouřlivým potleskem. Své umění tvrdých zákusů na ringo oblek předvedl pes APBT Mago, a to s takovou rychlostí a razancí, že mnohým divákům

STAFF bull show

Rád bych všem příznivcům psů typu bull přiblížil, co se letos událo na již čtvrtém ročníku Staff bull show konaném v kynologickém centru Rychety v Praze-Uhříněvsi. Byla sobota 18. 6. 2005 a nad Rychety příjemně sálalo slunce a vál chladivý větrík. Přípravy na uspořádání akce byly u konce a děvčata z LBT (Lucky bull team), spolu s veterinářkou MVDr. Mustafou Ali zahájila přejímku psů. Účastníků bylo početně, od malých stafordšírských bulteriérů (SBT), amerických stafordšírských teriérů (AST) a anglických bulteriérů až po mohutné, osvalené americké pitbulteriéry (APBT).

běhal mráz po zádech. Psi i figuranti předvedli perfektní výkony.

Na radě byl vrchol závodního dne a tím byla soutěž v přetahování. I zde byly dvě kategorie. V první z nich pro SBT, kde o první místo a zároveň také o celkové vítěze Iron staff bojovaly dvě sestry

Cony slečny Maredové a Aymec pana Křivance. Větší výdrž měla Cony, která zaslouženě zvítězila a odvezla si titul Iron staff. Psi a feny APBT a AST zde měli poslední možnost nasbírat body k získání titulu Iron pit. Půlhodinové až hodinové přetahování nebylo žádnou výjimkou a do bojů o první místa mohli zasáhnout jen ti nejlepší. Tím se stal bez jediného zaváhání pes Ares, který si poradil opravdu se všemi.

Když sluníčko už ubralo na své intenzitě, všechny ceny byly rozdány, zbývalo jen závěrečné poděkování všem zúčastněným, vítězům i poraženým, divákům a hlavně všem, kteří se podíleli na přípravě této akce. Poděkování patří všem sponzorům a zejména kynologickému centru Rychety. Příští rok v Uhříněvsi na shledanou!

Daniel Žďárský

